

en fyldestgørende Attest for, naar det skulde være paa Tro og Love.

I øvrigt er den foreslaaede Bestemmelse meget ubehjælpsomt affattet. Hvad vil det sige, at den paabudte Revision har fundet Sted? Er det, naar Revisorerne har udtaget de 10 pCt. af Medlemmerne til Prøvelse for § 9-Udvalget? Eller er det først, naar Spørgeskemaerne i udfyldt Stand er returneret fra Medlemmerne til Kassen og denne derefter har afleveret det hele til det stedlige § 9-Udvalg? Har Revisionen saa fundet Sted, saa at de kan faa deres Statstilskud tildelt? Eller indtræder Retten til Statstilskud først, naar § 9-Udvalget har afsagt sin Kendelse for samtlige 9 000 Sager, som f. Eks. den Kasse, jeg tilhører? Hvis det sidste er Mening, bliver det fremtidig sent, inden Sygekasserne faar deres Statstilskud udbetalt. I Øjeblikket staar Danmarks Sygekasser i Forskud for Statskassen paa 17de Maaned. Det er dog ellers en ret udstrakt Kredit; Kasserne har endnu ikke faaet deres Forskud pr. 1. Januar 1926 dækket af Staten. Kreditten skulde nødvendigvis forlænges, hvad den utvivlsomt vil blive efter Mindretallets Forslag. Endnu maa jeg tilføje, at har det hidtil været svært for Formændene at udstede Attesterne, saa vil det være at svække Begrebet „Attest paa Tro og Love“, naar man kræver det i et Tilfælde, hvor man ved, at det ikke kan være rigtigt.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18, stillet af den højtærede Sundhedsminister, gaar man deri bort fra den gamle ubetingede Ret for Medlemmerne til dog i alle Tilfælde at faa fri Læge, idet den højtærede Sundhedsministers Forslag ændrer „fri Læge“ til „fri eller delvis Lægehjælp“. Socialdemokratiet kan ikke gaa bort fra den ubetinget frie Lægehjælp som en Ret for ethvert Medlem. Vi anser det for noget af det allervigtigste ved Sygekasseloven at bevare den frie Lægehjælp hel og ubeskaaren. Vi anser den frie Lægehjælp for at være en af de bærende Grundpiller under Sygekasseloven og som noget, vi derfor ikke maa underminere ved en ubetænksom Ændring. Det kan ikke gøres op i Penge, hvad den frie Lægehjælp har betydet for det danske Samfund ned igennem Tiderne. Dette, at Børnene, selv fra de fattigste Hjem, har haft Adgang til Lægehjælp, har betydet uhyre meget for den opvoksende Slægt. Jeg siger: Lykkeligt det Land, som har en dygtig, samvittighedsfuld og socialt forstaaende Lægestand — og det har vi heldigvis her i Danmark —, men jeg siger ogsaa: Lykkeligst det Land, hvor Befolkningen med For-

staaelse bruger Lægerne; og det er mit Indtryk, at det gør netop det danske Folk. Hvad har det ikke betydet for den opvoksende Slægt, at Børnene fra smaa har været under en forstaaende Læges Tilsyn? En spirende Tuberkulose er standstet i Udbrudet; en begyndende Rygskævhed er i Tide kommet under kyndig Behandling, saa Barnet skaanedes for at blive Krøbling for Livstid; eller Fjernelse af Vegetationer har reddet Barnet fra en Aandssløvhed, der maatte gøre det til en Sinke ikke blot i Skolen, men ogsaa senere paa Arbejdspladsen. Der ligger saamænd Arbejdsgiverinteresser i vort Krav om at bibeholde den frie Lægehjælp, ligesom dens Opretholdelse vil skaane det offentlige, navnlig Kommunekasser, for ellers paaløbende store Udgifter til Sygehuse, Sanatorier, Værnklasser, Aandssvageanstalter og Fattiggårde.

Derfor burde enhver, der har mindste Gran af Fællesfølelse, vel at mærke med hele det danske Folk, kunne støtte Socialdemokratiet i dets Krav om at bibeholde Princippet: den fulde og frie Lægehjælp. Jeg vil gerne anmode den højtærede Formand om at lade foretage delt Afstemning med Hensyn til den under Nr. 18 foreslaaede Ændring, saaledes at der bliver Afstemning saavel over Punkt 1 som over Punkt 2.

I Henhold til disse mine Udtalelser vil vi ogsaa stemme mod Ændringsforslag Nr. 20, Punkt 2, som giver Sygekassernes Bestyrelser Ret til suverænt at suspendere den frie Lægehjælp. Det kan vi ikke gaa med til. Det bør være Medlemmerne, der ved en Generalforsamlingsbeslutning træffer den ansvarlige Afgørelse i en saa vigtig Sag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 23 vil jeg gøre opmærksom paa det urimelige i Kravet om, at en Bys Indbyggerantal er afgørende for, hvorvidt en Sygekasses ene Revisor skal være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909, eller om han eller hun kan nøjes med at være anerkendt af Sundhedsministeren som Sygekassens Revisor. Det bør være Kassens Medlemsantal, der er afgørende, og ikke Byens Indbyggerantal. Medens der i adskillige Smaabyer med under 10 000 Indbyggere findes Kasser med et forholdsvis stort Medlemsantal, er der her i København 65 Kasser, idet Kastrop og Dragør Sygekasser er under den københavnske Lægekredsordning, og af disse 65 Kasser er der 49 med under 3 000 Medlemmer; af disse 49 Kasser har endda 33 under 1 000 Medlemmer, og en enkelt Kasse har kun 50 Medlemmer. Det er klart, at for de køben-